

Naročnina listu: ==
 Celo leto . . . K 12.—
 Pol leta . . . " 6.—
 Četrť leta . . . " 3.—
 Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije: ==
 Celo leto . . . K 17.—
Posamezne številke
 :: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od šredne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 :: popust. ::
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek, sredo in petek
 :: popoldne. ::
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
 Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Italijanski torpedni čoln potopljen.

Ob Soči vsak dan hudi boji. — Vsi italijanski napadi z njih velikimi izgubami odbiti. — Naše čete prodirajo v Galiciji proti Zloti Lipi. — Na Rusko-Poljskem se močne ruske čete ustavljajo brezuspešno. — Srbiji se nikdar ni ponujal mir. — Prestolonaslednik o avstrijskih narodih.

Prestolonaslednik nadvojvoda Karl Franc Jožef na Vipavskem.

V sredo, dne 18. junija, zjutraj, je došel Njeg. cesarska Visokost naš prestolonaslednik na Vipavsko. Med naše hrabre čete je prišel, da bi pregledal njih vrste, da bi jim pokazal, kako malo se jim je še treba bati zavrata sovražnika v Italiji. V Rihemberku ga je pozdravil v imenu Goriške namestniški svetnik Rebek. Živo se je zanimal za našo lepo Gorico ter za usodo našega prebivalstva. Ljudstvo je mirno in nerazburjeno, mu je odgovoril namestniški svetnik, kar je prestolonaslednika zelo veselilo. Domačega župnika Strancarja je natančno izpraševal o naših vipavskih razmerah sedaj v vojskinem času, o načinu, kako se ljudstvo preživlja, o vinski letini itd. Z županom je govoril v češkem jeziku, ki ga zna izborno. Ljudstvo je bilo kar očarano o prijaznosti in ljubkosti, s katero se je prestolonaslednik med njimi pokazal. Globoko ginjeni so bili vsi, ko so videli, kako prijazno je prestolonaslednik navedel one vojaške, ki so bili v njegovi navzočnosti radi izkazane hrabrosti v prejšnjih bojih odlikovani. Dal je vsakega k sebi poklicati in mu čestital k odlikovanju. Ob devetih se je prestolonaslednik odpeljal proti Šempetru. Bilo je slišati od Brd pokanje topov, prestolonaslednik pa sredi vojaštva in našega ljudstva, ki mu je vidano iz celega srea in pripravljeno, za cesarja in dom vse žrtvovati. Ne bojte se, je rekel prestolonaslednik. Ne, ob tvoji strani se mi ne bojimo ničesar!

Italija in trojni sporazum.

Število zaveznikov se ni vse v diplomatični vspehi še niso vedno vspehi na bojišču. Kaj vse je obetal časopisje trosporazuma, ako poseže Italija, v sedanjo vojsko in koliko in s kakšnim zanosom se je pisalo šele v Italiji o odločilnem pomenu italijanske intervencije. Danes o polnoči je preteklo 6 tednov, kar smo z Italijo v vojski in naši sovražniki se gotovo vprašujejo z nami vred: Kaj se je spremenilo, odkar je nastopila Italija z orožjem?

V vojaškem oziru so naši sovražniki pričakovali, da bo Italija znatno razbremenila rusko vojsko in ustavila naš zmagoviti pohod v Galiciji. V političnem oziru pa so z gotovostjo računali, da bodo vsled italijanskega nastopa dosedaj nevtralne balkanske države primorane, okleniti se trojnega, oziroma, četvernega sporazuma. Pa vsi upi so šli po vodi. V Galiciji napredujemo v ofenzivi, ki se ni po italijanski vojni napovedi ustavila niti za en dan. Da bo imela Avstrija vrh tega še dovolj čet, da krvavo zavrne italijanski napad na tirolsko, koroško in goriško mejo, tega pač trojni sporazum ni mislil. Slovesno napovedani zmagoslavni pohod proti Dunaju in Budimpešti je obtičal na meji. Ob tirolskih in koroških utrdbah in ob Soči si lahko Italijani razbijajo glave, lavorovih vencev jim naša vrla armada ne bo pletla. To menda že uvidevajo previdnejši in pametnejši med Italijani; zato je opaziti v italijanskih vojnih operacijah popolno zmedenost, ki odseva iz vojnih poročil italijanskega vrhovnega vodstva.

Posebno zanimivo je, ča je Italija odpo-vedala trojnemu sporazumu sodelovanje pri Dardanelah. Iz Kaire in iz Londona so prišle hkrati vesti, da bo Italija napovedala vojsko Turčiji in se bo udeležila podjetja proti dardanelski morski ožini. Ponosno so razglasili, da se bo opirališče za vojne sile, ki so zaposlene pri Dardanelah, predstavilo iz Egipta v Italijo in da bode arbruški vojvoda imenovan za vrhovnega poveljnika zavezniškega brodogoja. Že nekaj tednov je bilo v Tarentu zbrano italijansko brodogoje, namenjeno za operacije v orientu, in so bile tamkaj združene čete, ki so jih nameravali uporabiti proti Turčiji. Kar nekateri izjavi italijanska vlada, da so vesti o vojski proti Turčiji in o sodelovanju pri Dardanelah neresnične. Kaj je povzročilo ta preobrat? Ali se zde od trosporazuma ponujene ugodnosti italijanskim vodilnim možem premajhne? Ali je Anglija razočarala Italijo glede na financijelno podporo? Ali so neuspeli proti Avstriji in težavni položaj v Libiji povzročili to odpoved? Vsekako vidi sedaj trojni sporazum, da je Italija slab pomočnik v sili in mi imamo en razlog več, da se prav nič ne vznemirjamo nad zgubo svojega nekdanjega zaveznika.

Silno zanimivo je, kako „Corriere della Sera“ utemeljuje izjavo italijanske vlade. Iz pisave milanskega lista, ki je bil eden najglasnejših hujskačev za vojsko proti Avstriji ob strani tripletentente, se vidi, da je med vlastmi četvernega sporazuma že nekaj — nesporazuma. Imenovani list piše: „Hočemo le omeniti, da ima vladja sedaj, ko se je vojska komaj šele začela in še ne moremo presoditi potreb na našem glavnem bojnem pozorišču, tehtne razloge, opustiti misel na tako oddaljeno podjetje, kakoršno bi bilo vspešno sodelovanje pri Dardanelah. To sodelovanje bi se po naši sodbi moglo izvršiti le z zaščiti močnimi četami, ki bi mogle operirati popolnoma neodvisno (!). Neznatna pomoč, morda le s par bataljoni, bi bila za zaveznike brez koristi (brez dvoma!). Angleži, ki na zapadni fronti niti ne morejo razviti vseh svojih sil (!?), in celo Francozi imajo obilo rezerv, ki so več kot zaščitne, da držijo to majhno, če tudi grozno in strašno bojišče ob morski ožini, bojišče v obsegu par ducatov kvadratnih kilometrov, na katerem nima brčkone prostora več ljudi, kakor jih je že tam (!). Majhna pomoč z naše strani bi ne prinesla mnogo dobička, pač pa bi ob enem težko rešljivo vprašanje, kdo naj ima vrhovno poveljstvo, še bolj zamotala (!).“

Vest o posebnem miru s Srbi.

„Fremdenblatt“ z dne 3. julija piše: „V srbskem listu „Samouprava“ z dne 22. junija se je, kakor se zdi poluradno, trdilo, da je ponosna in prevzetna Avstro-Ogrska majhni in slabotni Srbiji že dvakrat ponudila poseben mir. Od merodajne strani smo obveščeni, da je ta trditev kratkoma izmišljena. Avstro-Ogrska ni v celih vojski nikdar in nikomur, torej tudi Srbiji ne, ponujala miru.“

Ugoden potek bolgarsko-turških pogajanj.

Kolinskemu listu „Kölnische Zeitung“ se poroča iz Sofije: V sofijskih merodajnih krogih vlada upravičeno upanje, da se bosta Bolgarija in Turčija zediniti glede vprašanja bodoče meje med obema državama. Razven desnega brega reke Marica si želi Bolgarija še tudi črto severno od Lozengrada proti izhodu (Midija). Odrin bi naj tudi v bodoče ostal v turški oblasti.

Anglija pritiska na Grčijo.

Anglija pritiska z vso silo na Grčijo, da bi se udeležila bojev za Dardanele. Vsled tega je nastalo v Grčiji veliko razburjenje. Atenski list „Nea Imeria“ piše: Anglija lahko sicer uniči Grčijo, toda ne more je prisiliti, da bi se morala udeležiti bojev za Dardanele. Srd Anglije je naperjen proti grškemu kralju, katerega bi rada spravila v strah.

Nadalje poročajo grški listi, da je Anglija prepovedala izvoz poljskih pridelkov iz Egipta v Grčijo ter izvoz premoga iz Anglije v Grčijo.

Amerika naznanja prihod svojih parnikov v Evropo.

Iz Vašingtona se poroča, da bo vlada Združenih držav Severne Amerike vselej naznanila nemški vladi, kadar bo odplul ta ali oni ameriški parnik, ki bo imel na krovu ameriške podanike, proti Angliji. Istotako bo ameriška vlada vselej naznanila Nemčiji čas prihoda vsakega ameriškega potnega parnika v angleško vodovje ter bo zajedno naznanila, kakšne varnostne odredbe je pri tem odredila, da poveljniki nemških podmorskih čolnov ne bodo mogli zamenjati ameriških parnikov z angleškimi.

Avstrijsko-italijansko bojišče. Dogodki na italijanskem bojišču.

Uradno se razglša:

Dne 2. julija.

Včeraj dne 1. julija se je ponovil italijanski napad na Doberdobsko gorsko planoto. Po večurni pripravi s težkim artilerijskim ognjem je napravila italijanska infanterija popoldne in zvečer več sunkov med Zdravščino in Vermeljonom, toda vsi ti sunki so bili zopet odbiti, pri čemur je imel sovražnik težke izgube.

Istotako so bili nekoliko poprej odbiti slabejši napadi na del goriške mostne utrdbe in na ozemlju Krna. Naše hrabre čete so se obdržale slej kakor prej v svojih prvotnih postojankah, ki so se dobro obnesle.

Artilerijski boji se nadaljujejo na vseh bojnih črtah.

Dne 3. julija.

Včerajšnji dan je prinesel Italijanom na primorski bojni črti nov poraz. Po brezuspešnih sunkih pri Zagradu in Polaču so začeli včeraj zvečer Italijani napadati s najmanj dvema infanterijskima divizijama ozemlje Doberdobske gorske planote od Polača do gore Kozič. Naše za boj navdušene čete so tudi tokrat, kakor vselej,

odbile povsod sovražni napad. Izgube Italijanov so bile tudi včeraj zelo težke.

Istotako je bil krvavo odbit italijanski napad na goriško mostno utrdbo južno-zahodno od gore Sabotin.

Ob koroški meji so se vršili v zadnjih dneh boji za Veliki Pal (izhodno od prelaza Pleke). Gora je ostala končno v naših rokah.

Na tirolskem obmejnem ozemlju so se vršili na nekaterih mestih artilerijski boji. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Grob Italijanov ob Soči.

Hrabri avstrijski branilci ob Soči so prizadeli Italijanom do sedaj že ogromne izgube. Zadnje tri dni je v prostoru med Zagradom in Tržičem najmanj šest ali sedem sovražnih divizij zaporedoma napadlo z veliko silo naše tamošnje postojanke. Na naši strani se radi majhnega prostora ni moglo borbe udeležiti več kot k večjemu dve do tri divizije, katere pa so svojo nalogo v polni meri izvršile, dasiravno so Italijani neprestano v novih rojnih črtah silili naprej. Nepristranski vojni poročevalci cenijo dosežanje italijanske izgube na mrtvih ob Soči na 30.000 mož. Zdi se, da to število ni previsoko računjeno, ker naš generalni štab v svojih uradnih poročilih vedno povdarja težke italijanske izgube. Vlak za vlakom, napolnjen z ranjenci, vozi z bojne črte ob Soči v Italijo. Velikanske italijanske izgube se pred javnostjo skrivajo le s tem, da se ne izdaje v Italiji nikakih uradnih seznanj o padlih in ranjenih. Kakor so bili Karpatigrób za rusko armado, tako je podedsedanjih uspešnih soditi ozemlje ob Soči grob za Italijane.

„Na goriški strani grme topovi . . .“

Znani italijanski vojni korespondent Luigi Barzini piše v italijanskih listih: Od Gorice sem grme topovi. Nač mestom, ki plava v bleđih barvah na obzorju, se razprostira dim smodnika. Na bele goriške hiše padajo bombe, kolodvor, mostovi se nahajajo v ognju. Iz predmestja Ločnik se dviga plamen. Nad podgorskim grebenom, katerega kronajo avstrijske postojanke, plavajo cele vrste šrapnelskih oblačkov. Iz dolin okrog Gorice se dviga široki dim proti nebu in ob vijolčastem pobočju Sabotina pleza siva megla, ki se le polagoma razpršuje. Tam se vrše že cele dneve ljuti boji, to je okolica St. Florijana in pa Plave.

Ob tirolski meji Avstrijei na italijanskih tleh.

Iz vojnega časnikarskega stana se poroča, da so avstrijske čete v južnih Tirolah naveč mestih svoje postojanke prestavile na italijansko ozemlje. Ob prelazu Stilfserjoch so Avstrijei zasedli več italijanskih hiš onstran meje.

Učinek avstrijskega obstreljevanja.

Turinski list „Gazetta del popolo“ priobčuje pisma, v katerih se opisujejo nasledki zadnjega obstreljevanja mest ob italijanski jadranski obali po Avstrijeih. Iz tega opisovanja je razvidno, da prebivalstvo, ki vpoletnem času živi večinoma le od zaslužka v kopalnišnih in ribarstva, sedaj silo trpi. Priznava se tudi, da je vlada žene in otroke iz obstreljevanih obrežnih krajev poslala v notranjost dežele. Obstreljevanje je na prebivalstvo zelo mogočno uplivalo. List „L'Ordine“ v Jakinu se peča tudi z istim predmetom kot „Gazetta del popolo“ in izjavlja, da je po obstreljevanju prišlo mnogo ljudi ob svojo streho. Hišni gospodarji se branijo, vzeti uboge ljudi, ki nimajo stanovanj, pod streho.

Izjalovljena italijanska zvijača.

List „A Nap“ poroča: Na bojni črti ob Soči so med drugimi ujeti naši 41 italijanskih vojakov 25. italijanskega pešpolka in jih spravili v tabor za ujetnike. Ti ujeti Italijani so bili napolnagi. Pri Gorici so nameravali napraviti ponoči most čez Sočo in so se napol slekli, da bi tako varali naše vojake, češ, da opravljajo poljska dela. Toda njihova zvijača se jim je izjalovila. Naše patrolje so jih ujele in spravile v taborišče za ujetnike.

Italijanski topničarji ne zadenejo.

Berolinski list „Vossische Zeitung“ poroča: Italijani imajo s svojimi težkimi topovi, kljub velikosti topovskih cevi in razsipavanju streliva, občutno smolo. Skozi 14 dni obstreljujejo Italijani skoro neprenehoma pred Malborjetom ležečo utrdbo Henzel, ki ima svoje ime od slavnega branitelja trdnjave Malborjet v letu 1809. Italijanski topovi so nekaterikrat začeli le slučajno in so napravili le majhenkostno škodo; a drugače pa vse italijansko streljanje nima nikakega uspeha. Zadnje dni obstreljujejo Italijani utrdbo Henzel iz 28 cm topov od 10. ure zvečer do 4. ure jutraj. A utrdbe še ni zadel ne eden strel. Še v bližnji utrdbe ni padla do sedaj nobena italijanska krogla.

Italijani zapirajo naše duhovnike.

Italijanska vlada je odredila, da morajo italijanske vojaške čete na našem ozkem obmejnem ozemlju, ki ga imajo Italijani zasedenega, ujeti vse avstrijske duhovnike, ker so se isti branili moliti za italijanskega kralja.

Kaj dela laški kralj Viktor Emanuel III.

Laški listi zaporedoma poročajo, kako rad deli laški kralj po vseh bojih poljube majorjem, poročnikom in tudi patroljam. Pri neki priliki je preljubil kar eno celo kompanijo! Ni skoraj vojnega poročila, kjer bi ne nastopal tudi laški kralj, ki deli poljube.

Italijanski kralj pri Plavah jokal.

„Pressburger Tagblatt“ poroča, da je italijanski kralj Viktor Emanuel, ko je videl strašne izgube svojih vojakov pri Plavah v bojih od 10. do 17. junija, jokal.

Italija se pripravlja za zimsko vojsko.

Iz Kodanja se poroča, da se pripravlja italijanski generalni štab za zimsko vojsko. Naročila je na Angleškem za italijansko vojaštvo veliko množino zimskega perila.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Avstrijska uradna poročila.

Uradno se razglša:

Dne 2. julija.

Ko so bile zavzete z naskokom tudi višine južno-izhodno od Kurostowic (severno od Halicza), so bili Rusi prisiljeni k umikanju na celi bojni črti na ozemlju Mariampola notri do severne strani Firlejowa. General pl. Linsingen zasleduje poraženega sovražnika. Plen se je do včeraj zvečer, dne 1. julija zvišal na 7765 ujetih (med njimi 11 častnikov) in 18 strojnih pušk.

Armade general-feldmaršala pl. Mackensena so zapodile sovražnika v neprestanih bojih čez ozemlje Labunke in Pora in so deloma že prekoračile to ozemlje. Dalje proti zahodu so se približale, sovražni postojanki na črti Turobin—Krasnik—Jozefow (ob Visli). Prednje ruske postojanke pri Strozi in Krasniku so bile že zvečer zavzete, istotako Strozja in Krasnik.

Na zahodni strani Visle so morali Rusi vsled silnega napada zapustiti postojanko ob mostni utrdbi pri Tarlowu. Rusi so zapustili južni breg reke Kamienie.

Čete generalnega polkovnika pl. Woyrscha so zapodile v uspešnih bojih sovražnika iz postojank južno-izhodno od Siene in Ilze in ujele 700 Rusov armadnega zbora grenadirjev.

Dne 3. julija.

V izhodni Galiciji so prodirale zavezniške čete, ki zasledujejo Ruse, izhodno od Halicza in čez Narajowko ter na severni strani napadajo prav uspešno višine izhodno od Janczya.

Ob reki Bug je položaj nespremenjen. Med rekama Vislo in Bugom prodirajo zavezniške čete v hudih bojih neprestano. Stari Zamosz (13 km severno od Zamosza) je bil z naskokom zavzet, na zahodni strani so pa bili Rusi zapodeni čez nižino potoka Por, ki je v naši oblasti. Prehod čez potok je izvojevan na več mestih.

Izhodno od Krasnika, za katerega se še vrše boji, je bil zavzet Stindzianki. Istotako je bil še zavzet z naskokom kraj Wienyca, zahodno od Krasnika. Tudi tukaj so naše čete započile sovražnika iz južnega brega reke Wysnice. Ob potoku Por in pri Krasniku je bilo včeraj, dne 2. julija, ujetih do 4800 Rusov ter zaplenjene tri strojne puške. Zahodno od Visle se vrši artilerijski boj.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Nemška uradna poročila.

Dne 2. julija.

V večdnevih srditih bojih so zapodile zavezniške čete armade Linsingen Ruse iz močne postojanke ob Gnili-Lipi nizdol Firlejowa. Sovražnik, ki se umika v smeri proti izhodu in katerega zasleduje armada na celi črti, je imel zopet težke izgube. Ujetih je bilo v teh bojih 7765 Rusov in zaplenjenih 18 strojnih pušk. Na severni strani se še nadaljuje boji.

Ob Dnjestru se ni pripetilo nič bistvenega.

Na Rusko-Poljskem se borijo zavezniške čete med rekama Vislo in Bugom ob potoku Por in ob Wyznici z močnimi ruskimi četami. Naše armade napadajo povsod.

Na zahodni strani Visle so napadle naše čete sovražne postojanke pri Tarlowu. Ob 5. uri popoldne je bilo zavzeto z naskokom rusko opirališče na severni strani Tarlowa. V večernih urah se je še prerila ostala napadalna bojna črta tako blizu do sovražne postojanke, da jih je po noči zavzela z naskokom. Sovražnik se je umikal v divjem begu. Pri tem zasledovanju so naše čete zavzele Jozefovo

ob reki Visli. Tudi iz postojank južno-izhodno od Siene so bili Rusi zapodeni v beg; 700 Rusov je bilo pri tem ujetih.

Dne 3. julija.

Severno od Dnjestra prodirajo naše čete, ki zasledujejo Ruse, čez črto Marjambol—Narajow—Myasto proti ozemljih Zlota-Lipa (Zlota Lipa je reka izhodno od Gnile Lipe.) Dosegle so na več mestih nizdol Kamionke—Strumlowe notri do Krylowa reko Bug in prodirajo tudi v severni smeri med Bugom in Vislo. Nižine Pupanke in Pora so sedaj v naši oblasti, čeprav je bil sovražni odpor na nekaterih mestih zelo hud.

Tudi na ozemlju Wysnice med Krasnikom in izlivom so zasedle nemške čete nekaj ozemlja na severnem bregu Wysnice. Med levim bregom reke Visle in med Pilico je položaj vobče nespremenjen. Ruski sunek južno-zahodno od Rađoma je bil odbit.

Rusi potopili nemško bojno ladjo.

Iz Berolina se dne 3. julija uradno poroča: Na povratku s svoje stražarske službe je dne 2. julija ob 6. uri jutraj zadel del nemškega lahkega bojnega brodovja, katero je radi svoje naloge plulo razpršeno, v vodovju med Gotlandom (otok v Izhočnem morju) in ruskim mestom Windau pri mestoma meglenem vremenu na ruske oklopne križarke. Razvili so se posamezni boji, v katerih so skušale slabejše nemške ladje spraviti sovražnika v prostor, kjer bi v resnih bojih lahko dobile nemške ladje pomoč.

V poteku teh bojev se nemški ladji „Albatros“ ni posrečilo, da bi došla zopet v zvezo z drugimi ladjami nemškega brodovja. Po dvehurnem težkem boju z 4 ruskimi oklopnimi križarkami, ki so med obstreljevanjem plule tudi v švedskih vodah, je ladja bila vsled mnogih dobrozadetih sovražnih strelav prisiljena, pluti proti otoku Gotland in je v potapljajočem se stanju pri mestu Österngam zapeljala na sipino. — „Albatros“ je imel 21 mrtvih in 27 ranjenih, katere so švedske oblasti in prebivalstvo zelo človekoljubno sprejelo.

Razmerje čet na francoskem bojišču.

Švicarski list „Journal de Geneve“ poroča: Na francoskem bojišču se nahaja približno 1100 nemških, 1100 francoskih in 60 do 70 belgijskih bataljonov ter približno 700.000 angleških vojakov. Kljub temu držijo Nemci vse svoje postojanke. Zavezniške (angleško-francosko-belgijske) čete niso mogle kljub temu, da so glede števila čet v veliki premoči, doseči nikjer večjih uspehov, ker so Nemci zaposlili na celi bojni črti sovražnika z neprestanimi napadi in so razvili pri tem tako moč, da so imeli zavezniški stalno velike izgube.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Zakaj Srbija ne napada.

Iz Rima se poroča, da je srbski poslanik Ristić izjavil, da je vsekako res, da je Srbija opustila ofenzivo napram Avstriji. Srbska armada je docela izmučena. V trenutku, ko se Rusi umikajo, Rumunija cinca na vse strani in Bolgarija grozi, ni ugođen čas za nove napade. Dolžnost Srbije napram četverošporazumu je, da čuva nad tem, da Avstrija in pa Nemčija ne prodereta proti Turčiji in ji ne podasta roke. V Italiji so kljub temu odgovoru zelo nezadovoljni in ozlovoljeni nad Srbi.

Rusija Srbiji ne more pomagati.

Srbsko armadno vodstvo se je obrnilo do Rusije s prošnjo za strelivo. Rusija je pa izjavila, da je nemogoče pluti s prevoznimi parniki iz Rusije v Srbijo. Pravi vzrok odklonitve srbske prošnje je pa v tem, da Rusija sama nima dovolj streliva in torej svojemu zavezniku v tem oziru ne more pomagati. In poleg tega pa je še Rusija z zadržanjem Srbije v bolgarskem in albanskem vprašanju zelo nezadovoljna . . .

Napad avstrijskih zrakoplovov na Belgrad.

Budimpeštanskem listu „Pester Lloyd“ se poroča s srbskega bojišča: Na dan obletnice umora našega prestolonaslednika nadvojvode Franca Ferdinanda in njegove soproge sta priplula ob 12. uri popoldne dva avstrijska zrakoplova nad Belgrad in sta vrgla na belgrajsko ladjedelnico, ki je edina v celi srbski deželi, 4 bombe, na vojaško taborišče pri Belgradu pa 6 bomb. Učinek vseh bomb je bil uspešen. V ladjedelnici je izbruhnil na več mestih požar in v vojaškem taborišču so bila opustošenja zelo velika. Srbi so začeli hudo streljati iz topov in strojnih pušk na naša zrakoplova, toda popolnoma brezuspešno.

Kljub najhujšemu srbskemu obstreljevanju sta krožila naša dva zrakoplova četrt ure nad Belgradom. A nato sta odplula v smeri proti Šabcu. Francoski zrakoplovi, ki so v službi srbske armade, so začeli zasledovati avstrijska zrakoplova, toda njihov trud je bil brezuspešen. V bližini Šabca pa sta izvršila naša zrakoplova junaški čin. Hipoma sta se obrnila in sta začela zasledovati francoske zrakoplove, ki so se morali zelo požuriti, da so mogli uteči preteči nevarnosti. Francoski zrakoplovi so nato odpluli v smeri proti sredini Srbije, nakar sta naša zrakoplova ustavila svoje zasledovanje. Ob 2. uri popoldne sta se naša dva zrakoplova vrnila nepoškodovana na avstrijsko ozemlje.

Raznoterosti.

† **Stotnik Lenart.** Ljubljanski „Slovenec“ poročar: Padel je na severnem bojišču junaške smrti za domovino stotnik 17. pešpolka, g. Lenart. Do zadnjega se je boril proti sovražniku, sijajen zglede slovenske hrabrosti. Pokojni stotnik je bil svojim vojakom očetovsko naklonjen, zato je bila pa ljubezen do njegaj uprav ginljiva. Nepozaben nam bo trenutek, kako so ga pri odhodu naši fantje pod plapolajočimi slovenskimi trobojnicami na kolodvoru navdušeno obkrolili in klicali, da grede, če treba, za njim v smrt. Naj v miru počiva plemeniti mož! — Stotnik g. Lenart je tudi v Mariboru dobro znan, ker je njegova rodbina dolgo časa živela v Mariboru. Njegova sestra gca Micka je učiteljica v Črešnjevcu pri Slov. Bistrici.

Naši ranjenci. Na severnem bojišču je bil pred kratkim ranjen kadet 87. pešpolka Andrej Klemenčič. Zdravi se v bolnišnici Des na Sedmograškem.

Iz učiteljske službe. Na šestrazredni mešani šoli v Dobovi (3. plačilni razred) je razpisano mesto stalne učiteljice; na štirirazredni mešani šoli v Kapelah (3. plačilni razred) je razpisano istotako mesto stalne učiteljice. Prošnje je vložiti do dne 30. julija.

Jubilej vratarja. Andrej Roškarič, glavni vratar v veliki gostilni „nadvojvoda Ivan“ v Gradcu, je obhajal dne 1. julija svojo 25letnico, kar služi v omenjeni gostilni. Roškarič je doma od Sv. Jakoba v Sl. goricah.

„Voditelj“, 3. številka, je ravnokar izšla. Razprave so sledeče: Bračina; Barnabit J. M. Zbogor iz Solkana, Zupan; Michelangelova Poslednja sodba, Somrek; Dogmatični cerkveni govori in Stegenšek; Kritika A. Rieglove teorije o kultu spomenikov. „Voditelj“ izide štirikrat na leto in velja 5 K.

Mladočeški list „Narodni Listy“ nastavljen. „Vossische Zeitung“ poroča, da je vlada ustavila v Pragi izhajajoče glavno glasilo mladočeške stranke „Narodni Listy“.

„Hrvatski list.“ V Krmpotičevi tiskarni v Polji je prišel izhajati dnevnik pod imenom „Hrvatski list.“ V uvodnem članku povdarja, da hoče nuditi pred vsem onim tisočem hrvatskih delavcev in vojakov, ki se nahajajo sedaj v Primorju, potrebno vsakdanje čtivo. Glede strankarske pripadnosti izjavlja „Hrvatski list“: Danas nema stanaka, a naša je politika: bojne poljane.

* **Junaško navdušenje hrvaških Bošnjakov.** Naš napročnik Feliks vrtnar v Šmarju na Primorskem, nam piše med drugim: „V našem kraju so bili do 17. junija nastanjeni hrvaški vojaki iz Bosne. To so Vam junaki! Navdušeni so bili za boj zoper izdajalske Italijane tako, da so rekli, da jih vzame vsak Bošnjak po deset nase. Ko se jim je reklo, da grede v bojno črto zoper polentarje, so prišli veselja vriskati. „Mi čemo Italijane opuceati (postreljati)“ so pravili. Komaj so čakali, da odidejo na fronto. Ves čas, kar so bili tukaj, so bili zelo mirni in so se zgleđno in pošteno vedli. Ko so po hišah iskali mleka, so vse pošteno plačali. Črešnje so bile njih največje veselje. Med Bošnjaki je bilo tudi več katoličanov. Ti so na praznik sv. Rešnjega Telesa se udeležili procesije. Ob nedeljah so se pri službi božji tako vzgledno obnašali, da je bilo ginljivo in posnemanja vredno. Ko so dne 17. junija pevajoč bojne pesmi, odšli proti Gorici, nam je bilo domačinom pač težko pri srcu. Radi svoje navdušene ljubezni do Avstrije in vzglednega obnašanja smo se od vrlih Bošnjakov-Hrvatov ločili skoro tako težko, kakor od svojih lastnih bratov.“

* **Italijanske znake nositi prepovedano.** Namestniški svetnik Fabrizi v Trstu razglašja: V sedanjih odnošajih nositi italijanske znake, kakor petrozarne zvezdice, trakove na čepicah in drugo, kot priponke ali lišp, ni združljivo z domoljubnim mišljenjem in bi moglo žaliti čustva zvestih državljanov. Zato je strogo prepovedano nositi take znake. Prestopki se bodo kaznovali po ministrski naredbi z dne 30. sept. 1857 št. 189 drž. zak. Domoljuba, ki imajo take znake, naj jih darujejo v korist dobrodelnih namenov, n. pr. za vojno oskrbo, ali za Rudeči križ, da tako dokažejo svoje domoljubno čustvo.

Pravice. V Gorici se govori kakor je posneti iz pisma z italijanskega bojišča: V neki vasi pred Gorico vpraša italijanski vojak precej surovo duhovnika: Dimme, pretaccio, che profundita ha il tuo Isonzo? (Povej, far, kako globoka je tvoja Soča?) Dobil je odgovor: Domandi 'l tuo generale! (Vprašaj svojega generala). — V goriski bolnišnici je umrl laški prostovoljec, jeden onih, ki so iz navdušenja nad velikansko bodočnostjo „della piu grande Italia“ šli prostovoljno v boj. Oslabele njegove roke so držale zlat križec, ki ga je pred smrtjo poljubil in izpregovoril

svoje zadnje besede: „Madre mia, ti avevi ragione, 'sta guerra e ingiusta.“ (Oj mamica, prav si imela, ta vojna je krivična.) — Si non e vero, e veramente ben trovaio. Drugega laškega ranjenca zadnje besede so baje bile: „Maledetto Salandra!“ Da li imajo te anekdote, ki krožijo po mestu, kaj podlage ali ne, seveda ne moremo kontrolirati.

Zažigi mlinov. C. kr. namestništvo nam piše: V zadnjem času je zapadlo več mlinov požigalčevi roki; nujno potrebno je, da posestniki te objekte zastražijo.

Večja množina moke in žita za kmečko ljudstvo. Štajerska namestnija je odredila, da se od dne 4. julija do dne 1. septembra sme v kmečkih gospodarstvih vporabiti za osebo vsak dan 500 gramov žita ali 400 gramov moke. Od 1. septembra naprej pa je za ljudstvo na deželi določeno 320 gramov moke ali 400 gramov žita na dan. Seveda je tudi ta odredba samo začasna.

Mešanje pšenične moke na Ogrskem in — pri nas. Listi poročajo, da se še avstrijska vlada ni odločila, ali dopusti prodajo in uporabo čiste (nemešane) pšenične in ržene moke, ali pa ostane pri sedanjih določbi, da se mora v naši državni polovici moka mešati. Poroča se, da bo najbrž vpeljano mešanje pšenične moke z rženo moko, vrh tega pa se kot novost vpeljejo še posebne vrste pšenične moke, porabne le za pecivo. Iz Budimpešte se dne 1. julija uradno poroča, da je budimpeštanski mestni svet sklenil, da se bo v Budimpešti od dne 4. julija naprej že prodajala v trgovinah čista pšenična moka. Nadalje se določi, da smejo budimpeštanski meščani od tega dne naprej porabiti na dan ne 200, ampak 300 gramov moke. Mesto je nakupilo 200.000 meterskih stotov nove pšenice in 50.000 rži za preskrbo mestnega prebivalstva z živili.

Sladkor in kava za Gradec. Dne 1. julija je došlo iz Trsta v Gradec 30 vagonov sladkorja in pa 300 vreč kave. Mesto Gradec in bližnji kraji so tako za čelj časa preskrbljeni s kavo in sladkorjem. Prijatelji kave bodo to vest vzeli gotovo z veseljem na znanje.

Razvoj živinskih cen. Na dunajskem trgu za klavno živino so cene dne 1. julija pri goveji živini, kakor tudi pri prašičih, padle za 4 do 10 K pri 100 kg žive teže. V Gradcu pa je na četrtkovem sejmu šla cena živini kvisku.

Cene železu se zopet povišajo. Po celi naši državi so se cene železu povišale za 1 K 50 v pri 100 kg. Lastniki velikih železnih tovarn in veletrgovin utemeljujejo povišanje cen s tem, da manjka delavcev in so se vse potrebščine zelo podražile.

* **Stavbeni les se je zelo podražil.** Zadnji čas se stavi v Avstriji izredno veliko število barak za vojaštvo, begunce in ujetnike. Samo za 200.000 ruskih ujetnikov se bo na Nižjem in Gornjem Avstrijskem, Češkem, Moravskem in Solnograškem postavilo več tisoč barak. Te barake se morajo postaviti z mrzlično naglico: Les, ki se je od 1. maja do danes uporabil za stavbo barak v Avstriji se ceni na 300.000 kub. č. nih metrov in je vreden 6 milijonov kron. Velike žage in trgovine z lesom delajo sedaj izreden dobiček. Les se je podražil za 20 odstotkov.

* **Kolera na Ogrskem.** Med 14. in 20. junijem se je na Ogrskem uradno naznanilo 190 novih slučajev kolere; od teh je 125 oseb umrlo. — Iz Debrecina poročajo, da v tamošnjem ujetniškem taboru kolera grozno razsaja. Od 2566 na kolero obolelih oseb jih je od 14. do 20. junija umrlo nič manj nego 1066.

* **Uš, prenašalka pegastega legarja.** Domobranski nadzdravnik profesor dr. Jürgens poroča v listu „Berliner klinische Wochenschrift“ o svojem postopanju z osebami, ki so obolele na pegastem legarju v ujetniškem taborišču, ki stoji pod njegovim nadzorstvom. Zdravnik pravi, da to kužno bolezen prenašajo edino uši. Posebnost te bolezni je, da obolijo osebe, ki niso niti prišle v dotiko z okuženo osebo ali pa se sploh niso nahajale v njeni bližini. Število bolnikov je izredno veliko. Dočim se širitev drugih kužnih bolezni v gotovem roku neha, se pegasti legar širi tako dolgo od osebe do osebe, dokler se sploh še nahaja kaka zdrava oseba v taborišču. Tudi stari zdravniki so to posebnost pegastega legarja spoznali, razlika je le ta, da trditvi, da igrajo pri prenašanju te kuge največje ulogo ravno razne žuželke, pred vsem uši. Zdravnik dr. Jürgens dokazuje v svojem spisu s posebnimi zgledi, da so edino uši prenašalka te grozne bolezni. V taboru, v katerem deluje dr. Jürgens, so zboleli skoro vsi ruski zdravniki in bolniški strežniki. Ko so pri ujetnikih popolnoma odpravili uši, in sicer iz obleke in stanovanj, se je razširjenje pegastega legarja ustavilo. V oddelku, kjer ujetniki niso imeli uši, tekem štirih mesecev ni razum zdravnikov nihče zbolel. Seveda se je pojavila bolezen še tudi potem, ko so se uši odpravile, ker pegasti legar traja dva do tri tedne. Od takih bolnikov, ki nimajo uši, pa se kuga ne more več prenesti na druge.

Usoda obmejnih pokrajin. „Kölnische Volkszeitung“ poroča iz Alzacije-Lotaringije: Slučaji, da si stoje v krvavi borbi na zapadni fronti prijatelji in sorodniki nasproti, so v Alzaciji-Lotaringiji zelo številni. Ni je skoro starejše rodbine, ki bi ne imela tu in tam sorodnikov in znancev in sicer pogosto zelo bližnje pripadnike ožjega in širšega rodbinskega kroga. Tako mi je se pred kratkim tožila mati nekega mladega lotarinškega učitelja, ki se nahaja istotako v vojni, da je ne muči samo skrb za njenega edinega sina, ampak pred vsem strašna misel, da bi se zamogla kedaj srečati v boju oba njena brata, od

katerih se nahaja eden v nemški, drugi pa v francoski armadi in sta oba pustila doma ženo in otroke. Da si stoje nasproti bratranca, to se smatra v Alzaciji že kot nekaj samo ob sebi umljivo. Pred kratkim je prišla mimo neke vojaške železniške čuvajnice četa francoskih ujetnikov. Straža je obstojala večinoma iz samih lotarinških črnovojnikov. Neki vojak iz Lamberga je zaklical glasno: „Ali ni nobenih lotarinških bratov?“ „Da!“ mu je odgovoril nekdo, — „jaz sem sin posestnika A. V. iz Lamberga.“ Slučaj je nanesel, da se je med stražo čuvajnice nahajal ravno njegov bratranec. Svidenje je bilo seveda silno iskreno in pristrčno. Če bi se preiskovalo, bi se našlo v tej veliki vojni še na stotine in tisoče takih-le slučajev.

Pet vprašanj pri angleških naborih. Angleži so iznašli nov način pridobivanja novincev-prostovoljcev za angleško armado in sicer potom peterih vprašanj na čast in samozavest. Ta vprašanja se pa glase: 1. Si li zdrav in se nahajaš v starosti od 19 do 38 let in ali si zadovoljen s svojim današnjim delom? 2. Ali si srečen, ko stopaš po ulicah in srečavaš druge moze v kraljevski uniformi? 3. Kaj porečeš v prihodnjih letih, če te bodo ljudje povpraševali: Kje si služil v veliki vojni? 4. Kaj porečeš, ko te bodo kedaj povpraševali tvoji otročiči: „Oče, zakaj nisi bil tudi ti vojak?“ 5. Kaj bi se zgodilo z našim kraljestvom, ko bi vsak ostal za pečjo, kakor ti? Oglasi se še danes! Tvoj kralj in tvoja dežela te potrebuje. Na vsakem poštnem uradu moreš oddati svoj naslov najbližjo naborno pisarno. — Good shave the king!

Maribor. V torek, dne 29. junija, je umrla po dolgi bolezni usmiljena sestra Marija Agata Zorko, stara 42 let.

Maribor. V nedeljo dne 4. julija popoldne je začelo na Teznu goreti več železniških vozov, napolnjenih s senom. Vojaštvo in požarne brambe so ogenj ugasile. Seno je uničeno.

Maribor. Od nedelje dne 4. julija naprej se izdajajo izkaznice za vožnjo po železnici iz Maribora proti Ljubljani in proti Celovcu v hiši Bahnhofstraße št. 3 na levo v priflitju. Izkaznice se izdajajo le na podlagi listin, s katerimi dotična oseba dokaže, kdo da je. Vožnje proti severu niso navezane na potne izkaznice, vendar se priporoča, da si vzamejo potniki seboj na potovanje potrebne listine. To se posebno priporoča onim osebam, ki hočejo priti v Maribor. Na mariborskem kolodvoru se zahteva, da se vsaka pripotujoča oseba izkaže, da ali v Mariboru stanuje, ali ima v Mariboru nujne opravke.

Maribor. Dne 29. junija je tukaj umrla soproga mestnega zdravnika dr. Leonharda gospa Gusta Leonhard, stara 39 let. Truplo so prepeljali v Cita vo na Saškem, da se sežge.

Maribor. Po mestu se govori, da je nek trgovec z živino in mesom v Dravski dolini poslal pretekli teden v Maribor 10 vagonov mesa za vojaštvo. A ker pa je bilo meso baje pokvarjeno, je posebna komisija določila, da se meso zapleni in zagrebe v zemljo.

Pobrežje pri Mariboru. Umrli je po daljši bolezni posestnik Jožef Roiko, star 42 let, ter bil včeraj pokopan.

Jarenina. Jareninčani so prav pridno na delu za naše vrle vojakke. Ustanovil se je damski odbor, ki si je dal hvalevredno nalogo, izdelovati potrebno perilo za vojaške bolnišnice. Nabralo se je do sedaj 250 K in za ta znesek se je naredilo 30 srajc, 36 podhlac, 120 žepnih rut, 10 blazin in 12 parov nožnih ovitkov. Taka domoljubna požrtvovalnost je vse hvale vredna! Da bi le našla mnogo posnemovalk! Če še pristavimo, da je krajni šolski svet kupil za 300 K vojne volne, iz katere so šolske deklice napletle potrebnih zimskih potrebščin za naše vojakke in da so jareninske občine lepe zneske darovale za avstrijski Rudeči križ, je pač jasno, da je Jarenina v teh hudih časih storila veliko za domovino!

Čmurek. Tukaj je nenadoma umrl lekarnar Emil Reicho.

* **Sv. Ana** na Krembergu. Tudi iz naše župnije je šlo lepo število krepkih fantov in mož branit našo domovino. Med drugimi je šel tudi zvesti naročnik „Slovenskega Gospodarja“, od faranov ljubljani Jož. Kramer na Ščavnici. Bil je že od začetka vojske na severnem bojišču. Vse je voljno prenašal in se hrabro boril za presvitelega cesarja in ljubo nam domovino. Služil je pri 47. pešpolku. Ali nemila usoda mu ni bila odločena, da bi še kedaj videl svojo rojstno hišo, ženo in ljube otroke. Dne 4. junija, popoldne ob 5. uri, ga je zadela sovražna krogla in je bil kmalu mrtev. Bil je šele komaj v 33. letu svoje starosti. Ko je uboga žena izvedela, da je njen mož padel, se je milo zajokala. Blagor junaku, ki počiva v tuji zemlji! Žalostna je bila ločitev na zemlji. Pa naj boče veselo svidenje v nebesih!

* **Sv. Jurij** ob Ščavnici. V Slaptincih je umrla dne 14. junija pridna in vzgledna mladenka Julika Štuhec v 18. letu svoje starosti. Njeno mlado življenje je umorila jetika. Bolehjala je nekaj čez tri mesce ter se mnogo zdravila in trudila, a vse je bilo zaman. Dne 16. junija smo jo spremljali v obilnem številu belo oblečene družbenice k zadnjemu počitku.

Ormož. Korporal Roman Benče je pisal iz severnega bojišča svojemu prijatelju v Ormož dopisnico sledeče vsebine: Dragi prijatelj! Danes sem vendar po dolgem času prejel eno tvojo kartico od dne 31. maja. Brez laskanja ti moram priznati, da me je

kartica zelo razveselila, zlasti ker sem tako daleč od domovine. Minuli dnevi so bili za nas dnevi slave in napornega dela, ki je seveda združeno z žrtvami. Dne 12. junija smo v boju izgubili enega najodličnejših, najpravičnejših in razsodnih častnikov, tvojega rojaka g. stotnika Ornika iz Jarenine. Sovražna krogla ga je zadela v prsi. Sedaj počiva na pokopališču lepe vasi blizu Dnjestra, kamor smo pridrli že v zadnjih dneh. Ravno ko ti pišem, nas sovražni šrapneli pozdravljajo z neko čudno prisrčnostjo. Upamo pa, da bo Moskal kmalu obmolknil, ker bo to edino dobro za nj. Zdravstvuj! Prisrčne pozdrave!

* **Vitan.** Spoštovano obitelj Puklavčev je zadela bridka izguba. Naš somišljenik, posestnik in občinski odbornik 32 let stari Tomaž Puklavčev, korporal 87. pešpolka, se je že lansko leto mesca septembra bojeval na severnem bojišču pri mestu Lvov. Takrat je bil zadet od sovražne krogle v tilnik. Ko mu je rana zacelila, se je podal v Pétrovče in vežbal novince. Letos mesca maja se je zopet podal na severno bojišče. Bojeval se je spet za mesto Lvov; pri tem ga je zadela ruska granata v levo nogo tako nesrečno, da so mu jo odrezali. V sled prevelike rane je dne 19. junija umrl v bolnišnici v Marmaroš-Szigetu na Ogrskem. Oženjen je bil s sestro preč. g. profesorja Janeza Kociper. Dragi Tomaž! Zastonj te iščejo skrbne oči tvoje ljube žene, kako hrepenijo po tebi ljubeča srca tvojih ljubih otrok! Ti pa spavaš tam v daljni tujini daleč od svojih še živčih starišev. Daroval za domovino si svoje življenje, končano je tvoje trpljenje. Spavaj sladko!

Rogaška Slatina. To dalekoznanu in priljubljeno spodnještajersko zdravilišče je poletni obrat otvorilo v polnem obsegu. Zdraviliško življenje poteka normalno. Vsi zdravniki ordinirajo, godba prireja že svoje koncerte in na krasnih šetališčih lahko opazujemo navadno poletno vrvenje kopaliških gostov. To leto je tudi mnogo beguncev prispelo v Rogaško-Slatino, kjer se tudi daljši čas da živeti mirno in udobno. Promet v Rogatec je tudi ob sedanjih razmerah udoben in točen. Čez Dunaj in Građec traja vožnja en dan, oziroma pol dneva, čez Bučimpešto in Zagreb se pa najbolje vozimo čez Krapino, odkoder v dveh in pol urah po lepi deželni cesti dosežemo Rogatec. Potniki morajo imeti potne legitimacije.

Sv. Stefan pri Zusmu. Umrla je dne 14. junija ob 11. uri predpoldne učiteljica gđ. Amalija Podpečan po dolgi mučni bolezni, prevleđena s sv. zakramenti. N. v m. p.!

Konjice. Dne 23. junija je umrl Jožef Pučnik, posestnik in član občinskega zastopa ter ravnateljstva okrajne hranilnice.

Celje. Strojnik v tiskarni „Celeja“ Maks Ocvirk, ki se je boril na italijanskem bojišču, je dne 6. junija v bojih pri Gorici padel.

Celje. Paznik tukajšnje jetnišnice, sedaj štabni narednik pri 26. domobranskem pešpolku, J. Popelar, je bil radi svojega junaškega zadržanja pred sovražnikom odlikovan z zlato hrabrostno kolajno. Ko je bila dne 8. decembra telefonska patrolja 26. domobranskega pešpolka pri prodiranju proti Zmigrodu in Jaslu nenadoma napadena od 30 mož broječe sovražne patrolje in pozvana k predaji, je Popelar nenadoma zaklical: „Pionirji, k meni!“ Z največje bližine je Popelar začel streljati na sovražno patroljo. Na pomoč so mu v tem kritičnem trenutku priskočili četovodji Ivan Weis in Alojzij Lah ter infanterist Kardinar. Z dobroamerjenimi strelji so ti pionirji pripomogli, da se je sovražna nakana preprečila in se je naš telefonski in zdravstveni oddelček lahko umaknil nazaj. Ujetništvu so se na ta način izognili: polkovna nadzdravnika in vojni kurat. Rešene so bile tudi vse telefonske in zdravstvene priprave in obilo vojnega gradiva.

Celje. Med hlapcem Anton Brezovnikom, ki služi pri gospej Adeli dr. Dečkovi v Gaberju, in njegovo gosposarico je nastal dne 28. junija prepir. Hlapec je v kuhinji s pestjo razbil vse šipe na dkih v kuhinji. Nato se je podal s sekiro v konjski hlev in je tam ubil konja, vrednega 1000 K. Razburjenega hlapca so izročili okrožni sodnji v Celju.

Celje. Pretečeni petek zjutraj je po daljši bolezni umrla soproga tukajšnjega poštnega nadoficijala gospa Roza Natek v starosti 40 let. Blagi pokojnici boji zemljica lahka!

Vransko. V soboto, dne 3. julija, je umrl v Građcu grajščak Ljudovik baron Wittenbach. Truplo rajnega se prepelje na Vransko.

Trbovlje. Trgovski pomočnik v tukajšnjem konsumnem društvu bratovske skladišnice Tomaž Lapajne si je na nepošten način prilastil živila različnih vrst, cigarete in smodke v vrednosti 500 K. Lapajne so dne 27. junija izročili okrožni sodnji v Celju.

Zadnja poročila došla v pondeljek dne 5. julija.

Prestolonaslednik o avstrijskih narodih.

Prestolonaslednik Karol Franc Jožef se je proti amerišnemu vojnemu poročevalcu Rochen izrazil:

Ob enem lahko z veseljem potrdim, da je ta vojska pokazala popolno edinost naše države in globoko ukoreninjeno lojaliteto vseh v njenih mejah živčih narodnosti. Oni, ki poznajo naše narode, od te lojalitete niso bili presenečeni, pač pa oni, ki so računali z nasprotnim mišljenjem.

S tem je prestolonaslednik hudo obsodil — vse one, ki so sumničili in preganjali habsburški dinastiji zvesto udane narode.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Uradno se dne 4. julija razglašča:

Rusko bojišče.

Rusi, ki so se večeraj dne 3. julija v izhodni Galiciji med rekama Narajowko in Zloti-Lipo, kakor tudi na severni strani z močnimi četami uprli, so bili napadeni od zavezniških čet in so bili po večurnih bojih zapodeni na bojno črto proti Zloti-Lipi. Ujetih je bilo 3000 Rusov in zaplenjenih več strojnih pušk. Tudi na ozemlju pri Przemyslany in Gliniany se umika sovražnik v smeri proti izhodu.

Ob reki Bug je položaj nespremenjen.

Na Rusko-Poljskem je prišlo na več mestih bojne črte do hudih bojov, ker so Rusi, ko so pritegnili novih ojačenj, napravili protinapade. Vsi ruski poskusi, dobiti zopet v svojo oblast izgubljeno ozemlje, so se popolnoma izjalovili. Eden naših armadnih zborov je sam krvavo odbil pet ruskih naskokov.

Ob potoku Porinob Wysnici se nadaljujejo boji. Na obeh straneh Studzyanka so udrle naše čete na bojno črto, ki znaša več vilometrov, v glavno sovražno postojanko in so pognale sovražnika v beg, pri čemur je imel težke izgube. Pri tem je brlo ujetih čez 1000 Rusov, zaplenjene 3 strojne puške in 3 topovi. Višine severno od Krasnika so bile z naskokom zavzete.

Italijansko bojišče.

Italijani so ponovili tudi večeraj dne 3. julija svoja prizadevanja, da bi zasedli rob Doberdobske gorske planote. Po obstreljevanju ozemlja Redipulija s težkimi topovi, ki je trajalo celi dan, so napravili popoldne sovražni infanterijski polki napad, v katerem je prišlo do hudih bojov iz bližine. Končno je odbil protinapad hrabrih braniteljev sovražnika in ga zapodil iz višin. Poskusi sovražnika, se približati naši postojanki pri Voleh (zahodno od Tolmina) in ozemlju južno od Krna, so se izjalovila v pričetu. Alpinci, ki so napravili na tem ozemlju napad na naše opirališče, so bili v hudem metžu pognani v beg. Izgube sovražnika so bile povsod zopet zelo težke.

Italijanski torpedni čoln št. „17 O S“ je bil dne 2. julija zvečer v severni Adriji uničen.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Armada generala pl. Linsingena zasleduje Ruso na celi črti proti Zloti-Lipi. Ujetih je bilo 3000 Rusov. Na pritisk naše armade se je sovražnik umaknil iz postojanke pri Narajow-Miastu notri do severne strani Przemyslanya.

Od Kamionke do Krylowa (ob reki Bug) je položaj nespremenjen.

Armade generalfeldmaršala pl. Mackensen napadajo neprestano umikajoče se Ruse.

Med rekama Vislo in Pilico se ni pripelilo nič bistvenega.

Mir ob spodnjem Dnjestru.

Ob spodnjem Dnjestru že več dni ni nobenih bojov. Toda kmalu bo menda tudi dnjestrska armada morala v ofenzivo.

Italijansko uradno poročilo.

Italijanski generalni štab dne 3. julija uradno poroča:

V Karniji je sovražnik poskušal z močnimi ponočnimi napadi na naše postojanke na gorskem sedlu Križne gore in Malega Pala. V luči raket in žarkometov so metali Avstrijci proti našim postojankam bombe, ki so bile napolnjene z omamljivimi plini. Napadi pa so bili na obeh straneh odbiti. Naša artilerija je pognala avstrijske delavske oddelke, ki so se pojavili na severnem pobočju gore Freikofel in Veliki Pal, kakor tudi na potu ob robu v dolini reke Bom. Z dobrim uspehom smo zopet nadaljevali obstreljevanje utrdbe Henzel (pri trdnjavi Naborjet).

Na koncu doline potoka Boka smo zasedli važno postojanko Banski Skodenj, ki obvladuje bovško kotlino.

Ob Soči napreduje ofenziva italijanskih čet sicer neprestano, a zelo počasi. Prisiljeni smo, da sovražniku odvzamemo zemljo korak za korakom in moramo nato vsak košček tega ozemlja proti sovražnim protinapadom utrditi. Neprestano deževje povečuje težave pri prodiranju. Streliški jarki so spremenjeni v blatne potoke. Tudi preteklo noč je skušal sovražnik z ponovnimi brezuspešnimi napadi nam iztrgati nekatere postojanke, katere smo pred kratkim zasedli.

Sovražni letalci nas vedno nadlegujejo. Napadi avstrijskih zrakoplovcev so zahtevali tudi med prebivalstvom nekaj žrtev. Naši (italijanski) zrakoplovci so pri Opatjem selu metali z uspehom bombe na avstrijsko vojaško in trensko kolono. Tudi na kolodvor v St. Danielu so naši letalci metali bombe.

Še eno leto vojska?

Kakor poroča dopisnik švicarskega lista „Gazette de Lausanne“ iz Rima, v Italiji ne verujejo vsem, da bi Carigrad kmalu padel in vsled tega vojska kmalu končana. Nasprotno so splošno prepričani, da ima Evropa še eno leto vojske pred seboj. Nepričačkovano umikanje Rusov in stališče balkanskih narodov govori za to trditve.

Na Najvišje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Veličanstva

31. c. kr. državna loterija

za skupne vojaško-dobrodne namene.

Ta loterija v denarju vsebuje 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša:

200.000 kron.

Žrebanje je javno in se vrši na Dunaju dne

15. jul. 1915.

Cena srečke 4 krone.

Dobe se srečke v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstrasse 5, v loterijskih kolekturah, v tobačnih trafikah, v davčnih, poštno-brzovjavnih in železniških uradih, menjalnicah itd. Načrti za kupce srečk brezplačno. — Srečke se določiljajo poštne prosto.

C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije (oddelek za dobrodelne loterije).